

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/153/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7608213902
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7608213902.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne Q. U., rod. Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bývajúcej v J. F. R., D.. M. XXXX/XX, zastúpenej Mgr. Jurajom Berčom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná č. 59 proti žalovanej U. E., nar. X.X.XXXX, bývajúcej trvale v J. F. R., adresa na doručovanie J. F. R., U. XX/X, zastúpenej JUDr. Dášou Bajanovou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Starosaská č. 3, o určenie povinnosti vypratať byt, o späťvzatie žaloby vo veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod č.k. 2C/157/2008 takto

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby, zrušuje rozsudok Okresného súdu č.k. Spišská Nová Ves č.k. 2C/157/2008-215 zo dňa 22.7.2019 a konanie z a s t a v u j e .

Stranám sporu nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú povinnosťou vystaňovať sa a vypratať byt č. 4 na 2. poschodí obytného domu súp. č. XXXX, vchod č. XX na ulici U. v J. F. R., zapísaný na LV č. XXXX, vedenom na Okresnom úrade, odbor katastrálny, Spišská Nová Ves do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V poradí II. výroku návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol a III. výrokom priznal žalobkyni proti neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.Rozhodol tak o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala uloženia povinnosti žalovanej vypratať predmetný byt a vystaňovať sa z neho s tým, že v katastri nehnuteľností je zapísaná ako vlastníčka bytu, že žalovaná užíva tento byt bez právneho dôvodu a ona ako oprávnená vlastníčka byt užívať nemôže, čím žalovaná svojim konaním hrubo zasahuje do jej vlastníckych práv. Napriek opakovaným pokusom vyriešiť so žalovanou zmierčou cestou túto situáciu, žalovaná na výzvy nereagovala a všetky aktivity žalobkyne ohľadne sprístupnenie bytu, ktorý je patrí boli márne, preto podala na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície, Spišská Nová Ves podnet, že bol spáchaný trestný čin. Žalovaná nesúhlasila so žalobou, žiadala ju zamietnuť s tým, sa stala obeťou podvodu, že ak by súd rozhodol o vypratani nehnuteľnosti, utrpela by takú ujmu, ktorá by bola nenapraviteľná a poukázala aj na svoj problematický zdravotný stav. V prípade, že súd nebude akceptovať jej argumenty, poukázala na dobré mravy, aby súd vypratanie podmienil zabezpečením primeranej bytovej náhrady.

3.Krajský súd v Košiciach v dôsledku odvolania žalovanej prejednal vec a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny rozsudkom č.k. 2Co/258/2019 zo dňa 9.4.2020 potvrdil.

4.Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č-k- 9Cdo/247/2020 zo dňa 26.5.2021 rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/258/2019 zo dňa 9.4.2020 v dôsledku dovolania žalovanej zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okrem iných dôvodov uviedol, že v priebehu dovolacieho konania

Nálezom Ústavného súdu SR z 23.2.2021 sp.zn. IV. ÚS 32/2020-87 bolo rozhodnuté o sťažnosti U. E.Z. tak, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/332/2017-512 zo dňa 10.5.2018 a rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 4Cdo/205/2018-614 zo dňa 29.4.2019 bolo porušené základné právo sťažovateľky - žalovanej vlastníť majetok a jej právo na spravodlivé súdne konanie a uvedené rozsudky boli zrušené a vec vrátená Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie. Totiž rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/332/2017-512 zo dňa 10.5.2018 a rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 4Cdo/205/2018-614 zo dňa 29.4.2019 bolo právoplatne rozhodnuté v spore žalobkyne U. E. proti žalovaným O. H., C. H., H. H. a Q. U.P. o určenie neplatnosti právnych úkonov a určenie vlastníckeho práva tak, že jej žaloba bola zamietnutá.

5. Skôr, než odvolací súd opäť mohol rozhodnúť o odvolaní žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 2C/157/2008-215 zo dňa 22.7.2019, písomným podaním došlým na odvolací súd 6.10.2021 žalobkyňa vzala žalobu späť a navrhla konanie zastaviť. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa vzhľadom situáciu pri podaní žaloby a priebeh sporu navrhla použiť pri rozhodovaní o trovách konania ustanovenie § 257 CSP. Vypratania bytu sa domáhala ako jeho vlastníčka, spravujúc sa aj právoplatnými rozhodnutiami všeobecných súdov všetkých inštancií, ktoré boli zrušené až nálezom Ústavného súdu SR. Vzápätí o vlastníctve bytu bolo rozhodnuté v prospech U. E. a tak ona stratila v spore aktívnu legitimitáciu. Poukázala aj na rozhodnutie o trovách konania v rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/40/2021-512 z 2.6.2021, kde vo vzťahu k nej bolo tiež aplikované ustanovenie § 257 CSP.

6. Žalovaná súhlasila so späťvzatím žaloby, požadovala však ako úspešná strana sporu náhradu všetkých trov konania. Tvrdila, že žalobkyňa mala vedomosť o tom, akým spôsobom a za akých okolností dochádzalo k opakovaným prevodom vlastníctva k predmetnému bytu, bola účastníčkou konania o určenie neplatnosti týchto zmlúv a určenie vlastníckeho práva, ktorého sa U. E. domáhala.

7. Podľa § 370 ods. 1,2 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. V posudzovanej veci žalobkyňa zobrala svoju žalobu späť keď už rozhodol súd prvej inštancie, ale jeho rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné, preto vzhľadom na vyššie uvedené citované zákonné ustanovenie odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastavil.

9. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

10. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v konaní, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 ustanovenia o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

11. V zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu skúmať pri rozhodovaní o náhrade trov konania procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch stranách. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní v zmysle (ust. § 255 CSP), alebo zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie trov konania (§256 ods. 1 CSP). Aplikácia ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, ak sú sice naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý v rozhodnutí je

potrebné aj náležite odôvodniť. Výnimočnosť prípadu môže spočívať tak v okolnostiach u strán sporu, ale aj v okolnostiach danej veci. Ustanovenie § 257 CSP v zmysle zaužívanej judikatúry nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie v zmysle svojvoľe súdu, ale ide o také ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť (uznesenie NS SR z 28.1.2010 sp.zn. 2MCdo/17/2009).

14. Účelom ustanovenia § 257 CSP je teda umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára práve sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť k rozhodnutiu súdu inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania.

15. Odvolací súd zistil, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 3Co/40/2021-512 z 2.6.2021 po vrátení veci Ústavným súdom SR rozhodol tak, že určil neplatnosť kúpnych zmlúv, predmetom ktorých bol byt č. X s prísl. na 2. poschodí obytného domu súp. č. XXXX, vchod č. XX na ulici U. v J. F. R., zapísaný na LV č. XXXX kat. úz. J. F. R.L. a za vlastníčku určil U. E.Z.. U. E. priznal od žalovaných v 1. a 2. rade náhradu trov konania v celom rozsahu a vo vzťahu U. E. a žalovaných v 3. a 4. rade (H. a U.) použil ustanovenie § 257 a z dôvodov hodných osobitného zreteľa im navzájom náhradu trov konania nepriznal.

16. Po zrušení rozsudku súdu prevej inštancie a zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby pri rozhodovaní o trovách konania odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na všetky okolnosti sporu a výnimočnosť prípadu sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je namieste použiť ustanovenie § 257 CSP. Žalobkyňa v čase podania žaloby bola zapísaná ako vlastníčka bytu v katastri nehnuteľností, pri nadobudnutí bytu sa evidentne spoliehala na správnosť údajov zapísaných v katastri nehnuteľností a neplatnosť právnych úkonov nezavinila. Nemožno prisvedčiť argumentom žalovanej, že okolnosti prevodov jej mali byť známe, veď napokon pred verdiktom Ústavného súdu SR aj všeobecné súdy rozhodovali v podstate v neprospech U. E. a ich rozsudky boli právoplatné až do zrušenia Ústavným súdom SR.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).